

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 2.4.65 / תע' יחיד / גלריה "הדסה ק" / תל-אביב

תערוכתה של אסתר פרץ-ארד מכוונת לסוג של קהל שרגישותו לאמנות פלסטית מתבטאת ברגישות לערכים אווירתיים-רגשניים, הנתמכים בנושא סיפורי רגשני לא פחות. אסתר פרץ-ארד פיתחה יכולת רישום מעולה וכושר טכני המותאם בדיוק לתיאור נושאים שלפני מספר שנים היו נכללים במסגרת הציור ה"ריאליסטי-סוציאליסטי". המאחד את התערוכה אינו גיוון מיוחד של ביטוי ציורי הנובע מעצם התהליך הציורי ואמצעיו, אלא טעם אסתטי, הנתמך בנוסחה צורנית-צבעונית רגשנית. כך קורה שגם כאשר הציור נוטה למבנה הקרוב יותר לציור מופשט ובנוי, לרוב כעיבוד של הרקע, מכתמים צבעוניים הקרובים ל"ריבועי הקסם" הצבעוניים, נשמרת בו במלואה האווירה הרגשנית, הגובלת לעיתים קרובות במתקתקות המאפיינת את הציורים הנושאים. אין פירושו של דבר שאי אפשר למצוא בציוריה של אסתר פרץ-ארד, זעיר שם זעיר שם, גם קטעים שבהם יש ציור אמיתי ורגיש: דווקא במקומות בהם אין הנושא נראה כחשוב - בסודר הנערה המצוירת, בקטע מצעיף וכו' - יש לעיתים הנחת צבע ציורית ורגישה. קטעים כאלה מוכיחים שהפגם אינו נעוץ בחוסר רגישות או כשרון ציורי אלא בחוסר יכולת העמקה והסתפקות בשטחיות, מה גם שדווקא סוג כזה של ציור מוצא לו תמיד שוק רחב יותר.

367